

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Bynaei de Calceis Hebraeorum Libri Duo

Bynaeus, Anthony

Dordraci, 1682

Græcorum verborum constructio evidenter ostensa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12835

scirepantia, qui constanter habent
 vulgatam lectionem, sed quia hæc
 verba non intelligebant: Eos vero
 qui tam diverse distinguunt non
 attendisse ad verborum ordinem,
 qui in Græco est, & male ϵ pro
 $\gamma\alpha\gamma$ accipere, cum, licet illa par-
 ticula aliquando $\gamma\alpha\gamma$ notet, nulla
 ratio persuadere possit hic in me-
 dio sententiæ $\gamma\alpha\gamma$ notare, quæ re-
 quirere videtur ut ϵ significet.
 Ex omnibus istis tricis & difficul-
 tatibus nos facile expediemus, si
 ad verba Græca accuratius atten-
 damus. Ea sunt: $\delta\acute{o}\xi\alpha\ \epsilon\iota\ \nu\ \upsilon\psi\iota\sigma\iota\varsigma$
 $\Theta\epsilon\omega\iota$, $\epsilon\iota\ \nu\ \gamma\eta\varsigma\ \epsilon\iota\sigma\eta\iota\tau\eta$, $\epsilon\iota\ \nu\ \alpha\upsilon\theta\eta\acute{\nu}\alpha\tau\iota\varsigma$
 $\epsilon\upsilon\delta\delta\iota\kappa\iota\alpha$. Illud observandum est ϵ
 secundo loco poni, non ultimo:
 Neque enim legimus $\delta\acute{o}\xi\alpha\ \epsilon\iota\ \nu\ \upsilon\psi\iota\sigma\iota\varsigma$
 $\Theta\epsilon\omega\iota$, $\epsilon\iota\ \nu\ \gamma\eta\varsigma\ \epsilon\iota\sigma\eta\iota\tau\eta$, $\epsilon\iota\ \nu\ \alpha\upsilon\theta\eta\acute{\nu}\alpha\tau\iota\varsigma$
 $\epsilon\upsilon\delta\delta\iota\kappa\iota\alpha$, sed $\delta\acute{o}\xi\alpha\ \epsilon\iota\ \nu\ \upsilon\psi\iota\sigma\iota\varsigma$
 $\Theta\epsilon\omega\iota$, $\epsilon\iota\ \nu\ \gamma\eta\varsigma\ \epsilon\iota\sigma\eta\iota\tau\eta$. Hoc utique osten-
 dere potest hæc duo membra ne-
 quaquam distinguenda sed conjun-
 genda esse. Nihil enim aliud ϵ
 est, quam quod primario est, con-
 junctio copulativa, quæ hæc duo
 membra conjungit, $\delta\acute{o}\xi\alpha\ \epsilon\iota\ \nu\ \upsilon\psi\iota\sigma\iota\varsigma$
 $\Theta\epsilon\omega\iota$, $\epsilon\iota\ \nu\ \gamma\eta\varsigma\ \epsilon\iota\sigma\eta\iota\tau\eta$. Unde sequi
 necesse est, verba quæ subjungun-
 tur

tur

118 De CALCEIS HEBRÆOR.

tur ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, nequaquam
aut explicationis gratia addita, aut
cum prioribus conjungenda, sed
seorsim spectanda esse. Neminem
latere puto sæpissime id ipsum de
quo quid dicitur, quod subjectum
vulgo vocant, posteriori loco poni,
& illud quod de eo dicitur, quod
prædicatum appellant, priori. Vel
in illo tritissimo, *Nobilitas sola est
atque unica virtus*, quis nescit ver-
ba ita construenda, ut sensus sit
*Virtutem esse solam & unicam nobili-
tatem*. Quam facile jam invenimus
horum verborum constructionem,
in qua tamen tam diu se torserunt
omnes interpretes? Dicunt An-
geli, quod ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία sit
δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶν, & ἐπὶ γῆς εἰρήνη.
Quare hæc verba non alia ratione
vertenda sunt, quam *Gloria in al-
tissimis Deo, & in terra pax*, est
in hominibus beneplacitum, hoc est,
Dei beneplacitum in hominibus,
quod ostendit nativitate τῆς σωτῆρος,
est ejus gloria in altissimis, & pax
in terra. Unde etiam constat,
quid sit εὐδοκία, & quomodo ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία, sit δόξα ἐν ὑψίστοις
Θεῶν & ἐπὶ γῆς εἰρήνη, quæ omnia
varie

LIBER PRIMUS. 119

varie exponunt viri eruditissimi.

XI. *Εἰν ἀνθρώποις εὐδοκία*, nihil aliud est quam Dei beneplacitum ad hominum salutem. Est hæc Dei erga homines propensa voluntas, ut non omnes à sua communiōe velit exclusos, sed quosdam æternam salutem consequi. Hinc *προώρισε ἡμᾶς εἰς ὑιοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτὸν, καὶ τὴν εὐδοκίαν ἦν θελήματι αὐτοῦ.* Hanc εὐδοκίαν quidem statim hominibus indicavit post admissum peccatum, & patribus tum per sacrificia & multas alias umbras legales, tum per Prophetas confirmavit, exhibere vero cæpit cum Christus nasceretur. Hoc enim signum erat certissimum *ἔν τῷ ἀνθρώποις εὐδοκίας*, quia jam in mundo is nascebatur, qui perficeret opus salutis. Quare & *Ἰεσαίας* cum describeret felicia tempora, quæ per Messiaë adventum hominibus illucerent, ipsum loquentem introducit. *Spiritus domini Jehovæ super me est, quia Jehova me unxit, ad Evangelium nuntiandum mansuetis, misit me ad obligandum confractos corde, ad prædicandum abductis in captivitatem liber-*

Ephes. 1. 5.

Ies. 61. 1. 2.

ber-